

Πόλεμος ή ειρήνη;

Κάποτε σ' ένα πάρκο ένα κορίτσι είδε ένα λυπημένο αγόρι.

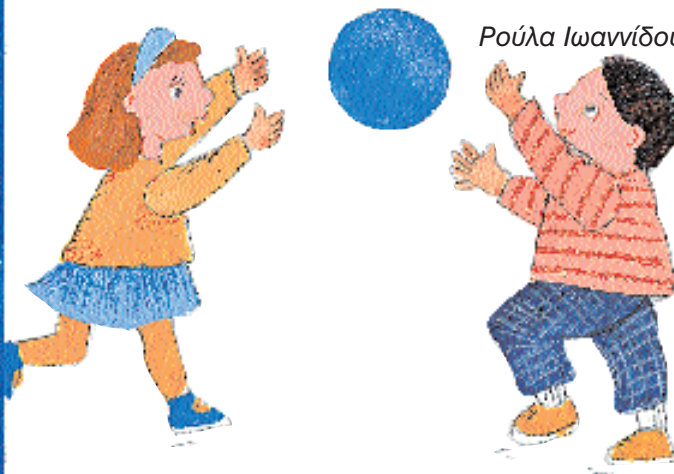
- Θέλεις να παίξουμε; ρώτησε το κορίτσι.
- Θέλω, αλλά δεν έχω παιχνίδια. Δεν ξέρω να παίζω. Στη χώρα μου τα παιδιά δεν παίζουν.

- Πώς τη λένε τη χώρα σου;
- Χώρα του πολέμου. Εκεί δεν έχει πάρκα για τα παιδιά. Οι άνθρωποι δεν γελάνε. Η μητέρα μου κλαίει κάθε μέρα και ο πατέρας μου δεν είναι ποτέ στο σπίτι.

- Τι κρίμα! στη δική μου χώρα οι μητέρες τραγουδούν και οι πατέρες παίζουν με τα παιδιά τους. Όλοι είναι χαρούμενοι εκεί. Θέλεις να έρθεις στη χώρα μου; Θέλεις να πάμε μαζί στη χώρα της ειρήνης;

Το αγοράκι δεν πήγε στη χώρα της ειρήνης. Πήγε όμως το κοριτσάκι στη χώρα του πολέμου και όλα άλλαξαν εκεί. Ο πόλεμος σταμάτησε εκεί. Οι δρόμοι γέμισαν με γελαστά παιδιά. Η Ειρήνη - έτσι λένε το κοριτσάκι - ήταν πολύ χαρούμενη.

διασκευή
Ρούλα Ιωαννίδου - Σταύρου

Ποιους αγαπώ

Τώρα θέλετε να πω
ποιους στον κόσμο αγαπώ;
Αγαπώ τη μητερούλα,
μα και τον μπαμπά πολύ,
τ' αδερφάκια, τη γιαγιά μου,
τον καλό μου παππούλη.

Αγαπώ και τα παιδάκια
στο σχολειό μου που πηγαίνω
τη δασκάλα, τη νονά μου,
κάθε πλάσμα, ας είν' και ξένο.

Κι όλα τα παιδιά του κόσμου
άσπρα, κίτρινα, μαυράκια.
Να 'τανε μ' όλα να παίζω
και να λέω τραγουδάκια.

Ευγ. Παλαιολόγου-Πετρώνδα

Όταν κάνουνε πόλεμο

Όταν κάνουνε πόλεμο
η γη έχει πονόλαιμο,
πονάει η καρδιά της
και κλαίνε τα παιδιά της.

Ενάντια στον πονόλαιμο
στον πόνο και στον πόλεμο
υπάρχει μια ασπιρίνη
άνθρωποι πέστε: ΕΙΡΗΝΗ.

Γιώργος Μαρίνος

